

Dosarul nr.3ra-76/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – O. Țurcan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc

ÎNCHEIERE

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca- Doneva
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Denis Isac,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de către Denis Isac împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire
la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din data de 07 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,
prin care s-a respins apelul depus de către Denis Isac împotriva hotărârii din data
de 03 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 04 decembrie 2017 Denis Isac a depus cerere de chemare în judecată în
procedura contenciosului administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, prin
care a solicitat anularea deciziei nr. 118/1176 din 25 august 2017 asupra cazului de
încălcare a legislației fiscale comisă de către Denis Isac precum și a deciziei nr.
235 din 10 noiembrie 2017 prin care s-a respins cererea prealabilă ca fiind
neîntemeiată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Denis Isac a indicat că organul
fiscal la 11 iulie 2017 a efectuat control prin metoda de verificare camerală cu
privire la corectitudinea calculării, achitării impozitului pe venit pentru perioadele
fiscale 2015-2016 în privința sa, fiind întocmit actul de control nr. 3 – 566741.

Ulterior la 25 august 2017 în baza actului sus menționat a fost emisă decizia
nr.118/1176 cu privire la încălcarea legislației fiscale, prin care s-a încasat
impozitul pe venit pentru anii 2015 și 2016 în sumă de 147 043 lei, s-a aplicat
majorarea de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit în sumă
de 16 591 lei, amendă pentru încălcarea legislației fiscale pentru eschivarea de la
calculul și plata impozitului pe venit pentru anul 2016 în mărime de 100 % în sumă
de 147 043 lei, iar pentru neprezentarea declarației cu privire la impozitul pe venit
pentru perioada fiscală 2015 și 2016 în sumă de 2 000 lei.

Reclamantul, nefiind de acord cu decizia nr.118/1176 din 25 august 2017
privind încălcarea legislației fiscale, la 06 octombrie 2017 a depus cerere
prealabilă, care prin decizia nr.235 din 10 noiembrie 2017 a fost respinsă ca
neîntemeiată.

Denis Isac a susținut că la emiterea deciziei contestate organul fiscal a încălcat grav prevederile legislației fiscale, ori contribuabilul are dreptul la apărare, de care a putut beneficia în situația în care i s-ar fi permis să prezinte organelor cu atribuții de administrare fiscală și persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora explicații, probe referitoare la calcularea impozitelor și taxelor indicate în decizia contestată.

În acest context reclamantul a afirmat că nu a fost înștiințat legal pentru a se prezenta la organul fiscal pentru a da explicații, pentru a prezenta probe, fapt constatat și menționat în actul de control nr. 3-566741 din 11 iulie 2017.

Reclamantul a menționat că nu i s-a oferit posibilitatea de a prezenta probe ce ar confirma faptul că pe parcursul a circa 7 ani de zile și anume în perioada anilor 2007 - 2013 a lucrat legal în Italia, achitând impozit pe venit și toate plățile necesare bugetului, astfel, încât sumele de bani depuse pe conturile menționate în actul și decizia contestată sunt bani legali, pe care i- a primit în calitate de salariu și pentru care a achitat deja odată impozit pe venit, fapt pe care îl poate confirma la moment prin permisele de ședere pe teritoriul Italiei, obținute în baza contractului de muncă.

În opinia reclamantului impozitul pe venit, amenda, taxele, dobânzile care se cer a fi achitate din contul său au fost calculate incorect, deoarece actul și decizia contestată au fost emise în lipsa sa. Mai mult, achitarea impozitului pe venit se dublează, ori l-a achitat în perioada activității sale în Italia.

Denis Isac a mai menționat că aceste venituri nu sunt impozabile, ori din conținutul art. 18 din Codul fiscal nu rezultă faptul că câștigurile din pariurile sportive sunt surse de venit impozabil, iar potrivit art. 20, lit. p¹, câștigurile din pariurile sportive nu sunt surse impozabile.

De asemenea, Serviciul Fiscal de Stat nu a respectat în totalitate prevederile art. 129¹ din Codul fiscal, dat fiind faptul că nu i s-a expediat în mod legal actele contestate, care au și fost adoptate în lipsa sa.

Prin hotărârea din data de 03 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Denis Isac. (f.d. 43,48-56, vol.II)

La 30 decembrie 2019, în termen, Denis Isac a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii înaintate.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 07 octombrie 2020 a respins apelul depus de către Denis Isac împotriva hotărârii din data de 03 decembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 81, 82-97, vol.I I)

Instanțele de judecată în temeiul art.12, alin.(4) și (14) (în redacția legii la momentul constatării încălcării), art.13, alin.(1), lit. b) și alin.(2), art. 14, alin.(1) lit. b), art.18, lit. o), art.83, alin.(2), lit. a) , art.83, alin. (4) (în redacția legii în anul 2015 și 2016) din Codul fiscal au concluzionat că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată, deoarece Denis Isac prin lege era obligat să prezinte declarația cu privire la impozitul pe venit, care conține venitul impozabil atât sub formă de salariu, cât și din orice alte surse a căror sumă totală depășește sumele menționate în art.83, alin.(2), lit. b) din Codul fiscal pentru anii 2015-2016. La caz, declarațiile

cu privire la impozitul pe venit nu au fost depuse, fapt constatat atât prin actele de control menționate, cât și prin deciziile emise.

Mai mult, instanțele de judecată au menționat că Denis Isac nu neagă faptul nedepunerii declarației fiscale privind impozitul pe venit și ca urmare faptul al neachitării impozitului, însă acesta a susținut că aceste sume obținute din activitatea jocurilor de noroc nu constituie surse impozabile.

Acest argument a fost respins de instanțele de judecată, deoarece, conform art.12, pct.14 din Codul fiscal (în redacția legii la momentul comiterii încălcării), câștiguri sunt veniturile brute obținute de la jocurile de noroc, loterii și de la campaniile promoționale atât în formă monetară, cât și nemonetară. Deci, câștigul de la jocurile de noroc realizat în cazinouri sau la automatele de joc reprezintă valoarea diferenței pozitive dintre suma câștigată și suma mizată, confirmată documentar. În celelalte cazuri, câștigul reprezintă suma totală câștigată, iar, potrivit art.45⁵, alin. (1) al Legii nr.285 din 18 februarie 1999 cu privire la jocurile de noroc (în vigoare la data controlului), orice venit obținut de jucător în cadrul participării la unul dintre jocurile de noroc se consideră câștig și se impozitează conform legislației în vigoare.

În baza normelor de drept menționate, instanțele de judecată au concluzionat că veniturile obținute din jocurile de noroc sunt supuse impozitării fiscale.

Cu referire la argumentele invocate privind încălcarea de către organul fiscal a legislației fiscale instanțele de judecată au menționat că aceste argumente sunt combătute prin materialele dosarului, ori organul fiscal a citat contribuabilul, expediind citația la domiciliul acestuia și prin publicarea anunțului în Monitorul Oficial din 29 iulie 2017, de asemenea a remis în adresa lui Denis Isac decizia nr. 235 din 10 noiembrie 2017.

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Denis Isac, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului Denis Isac a indicat că la adoptarea hotărârilor contestate instanțele judecătorești nu au dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, precum și concluziile lor sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurentul a susținut că organul fiscal la adoptarea actelor administrative contestate a admis încălcarea mai multor norme legale, prin urmare Serviciul Fiscal de Stat și-a depășit atribuțiile prin întocmirea actului și deciziei sale, care contravin Codului fiscal.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 07 octombrie 2020.

Dispozitivul deciziei a fost notificat avocatului recurentului Ludmila Dațco prin intermediul poștei electronice la data de 12 octombrie 2020. (f.d. 100, vol.II)

La 04 noiembrie 2020, în termen, Denis Isac, a depus recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel. (f.d.99. vol.II)

Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din data de 07 octombrie 2020 a fost notificată lui Denis Isac prin intermediul oficiului poștal la 03 decembrie 2020. (f.d. 106, vol.II)

Denis Isac, în termen, la 15 decembrie 2020 a depus la Curtea Supremă de Justiție recursul motivat. (f.d.107-109, vol.II)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs menționează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în

special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Denis Isac este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, înaintat de către Denis Isac, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca- Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas